

ספורטאית שוש אלוני
לי זה לא יקרה!"

האחרון. אני לא יודעת מה לעשות. משתדלת לשמור על הבת שלי וללוות אותה לכל מקום. יש לי בת נוספת, כגיל 16, שלה כבר הצעתי לקנות גאו מדמי.

בבית שבו אנו גרות אין דלת כניסה עם אינטרקום לחדריהם. זו ממש בעיה. לאור המיקרים האחרונים, אני אשקול לשלל את האמצעים להגנה שעומדים לרשותנו.

● **אורנה בן-דוד (20), ספי רית, תושבת תל-אביב:**

אילו היו מחלקים נשק הייתי מצטיידת. אני מתגוררת לבר עם אחותי ברירה בתל-אביב, ואחרי ששמעתי מה שקרה, זה בכלל לא נעים.

אני לא רוצה לחשוב מה יקרה אם יבוא האנס. זאת בעיה שאני בכלל לא רוצה לחשוב עליה. אני לא מאמינה שיהיה לי אומץ להשתמש נגרו בכוח.

● **יעל, מאיה ואוולין, תלמידי דות בתיכון עירוני ה', תושבות תל-אביב:**

בגלל מיקריהאונס האחרונים אנחנו לא מסתובבות לבר. אנחנו גרות בסביבה הזאת, ולכן מאז שפירסמו על המיקרים, ההורים שלנו לוקחים אותנו ממקום למקום ומחזירים אותנו.

אנחנו נורא פוחדות כשאנחנו יוצאות למסיבות. כל בני הכיתה חוזרים בקבוצות. בימי חול אנחנו משתדלות לא להסתובב בשעות החשיכה. המחשבה על האנס מפחידה אותנו נורא, ומקוות שהוא ייתפס במהרה.

● **שוש אלוני, אחותה של הזמרת מירי אלוני, מנהלת ומדריכה במועדון בריאות, תר שבת תל-אביב:**

אני חושבת שאני מפחדת. אני חוששת שאם אעמוד מול אנס, יפעלו אצלי רק האינסטינקטים, ואיני בטוחה אם תהיה משמעות לכל מה שלמתי לפני כן בחינוך גופני.

אינני נמשכת לקורסים להגנה עצמית ואני גם לא מלמדת דברים מסוג זה. אבל נשים שמתאמנות אצלי מצפות, ובצדק, שתהיה להן הרגשה פיזית חזקה יותר, ואז יהיה להן ביטחון לגנון על עצמן מפני תוקף מיני.

אני לא משתמשת באמצעי הגנה, אבל אני מאוד עירנית בשעה שבה אני שבה הביתה ובמקומות שבהם אני מסתובבת. כשאני נכנסת לחדר המדרגות בבניין שבו אני גרה, אני בורקת היטב לפני שאני מגיעה לדירה בקומה השלישית.

אני מתנחמת בכך, שעד היום הוא פרץ לדירות כמרתפים או בקומות הראשונות. אני מאלה שאומרות: אונס? לי זה לא יקרה!"

מורה גבי גרונן
"מיקרי האונס מפחידים!"

תלמידות-תיכון יעל, מאיה ואוולין
"לא מסתובבות לבר. ההורים לוקחים אותנו!"

מישאל בצפון תל-אביב:

אם אתקל בו — אתעלף מפחד!

עקרת-בית מרתה הררי ובתה שרון
"אלווה את בתי לכל מקום!"

ספרית אביבה מעורה
"אני לא אתן לו את התענוג!"

● **גבי גרונן, מורה רווקה, תושבת צפון תל-אביב:**

אני גרה בדירה מוגנת שיש בה דלת-כניסה לחדריהם. עם איני טרקום. אני לא מתגוררת לבר. יש לי שותף.

מיקריהאונס האחרונים ממש מפחידים. אני חושבת שזה נורא מה שקורה בתקופה האחרונה בתל-אביב.

● **אביבה מעורה (23) לומדת ספרות, רווקה, תושבת תל-אביב:**

אני לא יודעת מה אעשה אם אני אתקל באנס. מה להגיד? אם ינסו לאנוס אותי, אני אנסה להילחם. אני לא אתן לו את התענוג בקלות. קשה לי עכשיו לחוות במה אש-תמש, אבל בכל מיקרה יהיה לו קשה איתי.

● **לאה רשל, עובדת בחנות בגדים, תושבת תל-אביב:**

אם אתקל באנס, אני אכנס לפאניקה. אני חושבת שאתעלף. במחשבה שניה, אני מאמינה שאקח ליד מה שיוזמן לי, כדי לפגוע בו. או שאני אצעק בקול רם, כדי שמישהו יבוא להציל אותי.

● **מרתה הררי ובתה, שרון (14):**

אני נורא מפחדת ממה שקורה בזמן

זבנית לאה רשל
"אני אצעק בקול רם!"